

Desuden stille mange Kommuner et oplyst og opvarmet Lokale til Raa-
dighed for Bogsamlingerne.

I de 367 Bogsamlinger paa Landet, som Komiteen i Aar har understøttet, var der i alt ca. 15,000 Laantagere, i de 33 understøttede Bogsamlinger i Købstæderne i alt c. 10,000 Laantagere. *Laantagernes Bidrag* har paa Landet i Almindelighed været 1—2 Kr. om Aaret, undertiden rettende sig efter Laantagerens Kaar; i Købstæderne have Laantagerne betalt 10—20 Øre om Maanedn eller 1—2 Kr. om Aaret; i enkelte Købstæder er Udlaanet gratis. I nogle Købstæder findes der Bogsamlingsforeninger, hvis Medlemmer foruden at betale Laanerkontingent yde et aarligt Bidrag til Bogsamlingen.

København og Horsens den 6. December 1904.

Allerærbødigst

A. P. Weis.

Andr. Sch. Steenberg.

97) *Samme Konto.* Skrivelse fra Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet:

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. København, den 14. November 1904.

Idet Ministeriet herved forelægger Udvalget et Forslag til at yde Kommunerne udenfor København Statstilskud til Oprettelse og Vedligeholdelse *dels* af Bogsamlinger for Børnene i Kommunens offentlige Skoler, *dels* af saadanne Samlinger for Lærerne i disse Skoler, skal man herom bemærke følgende:

Med Hensyn til *Børnebogsamlinger* maa det utvivlsomt erkendes, at der i Børns Morskabs- og Fritidslæsning er givet et vigtigt Opdragelsesmiddel, og at der for Skolen er al Grund til at tage dette i sin Tjeneste derved, at den søger at hjælpe, vejlede og tilskynde Børnene til god og for deres Alder passende Læsning.

Dette er saa meget mere nærliggende, som Skolen paa Grund af, at den først og fremmest maa lære Børnene at læse og skrive og regne, mangen Gang kun i ringe Grad kan naa til direkte at beskæftige sig med at udvide Barnets Forestillingskreds og berige dets Fantasi. For mange Børns Vedkommende kunde en passende Erstatning herfor findes i frivillig Læsning udenfor Skolen. At der fra Skolens Side udfoldes en planmæssig Bestræbelse i denne Henseende, er ogsaa af den Grund naturligt, at man i Forhold til en tidligere Tid har indskrænket Lektielæsning betydeligt.

Barnet skal i Skolen lære at læse, men det skulde ogsaa gerne faa Lyst til at læse; det skulde have et Indtryk af, hvilken god Berigelse og Glæde man kan faa gennem Læsning, hvilket neppe opnaas alene ved selve Læseundervisningen, hvor man paa flere Maader maa lægge Vægt paa det formelle, ikke heller ved Lektielæsning. Men om Barnet kunde gaa ud af Skolen med en i nævnte Retning vakt Interesse, vilde det ogsaa herved have faaet en Støtte for videre Udvikling og Fremgang i Livet.

Hvad dernæst angaar *Lærerbogsamlinger*, tør det sikkert regnes for et Fortrin ved den danske Folkeskole, at der i den først og fremmest tilstræbes en Undervisning, der udmærker sig ved Friskhed og Livlighed, og som igennem den mundtlige Fortælling giver Plads for personlig Paavirkning. Men skulle disse Egenskaber ved Undervisningen bevares og være forenede med Grundighed og virkelig Belærelse, er det nødvendigt, at Læreren er i Stand til gennem Tilførsel af ny Forestillinger og Indtryk i nogen Grad at forny sin egen Interesse for Sagen og berige sin egen Viden. At Læreren stadig har dette Arbejde for og betragter det som en Del af sin Lærergerning, er lige saa vigtigt som den organiserede Fortsættelsesuddannelse og et godt Middel til, at han i sin Undervisning altid kommer udenom det blot rutinemæssige. Hertil kommer, at jo kortere den Tid er, der paa Grund af det Hovedhensyn, man altid maa tage til de elementære Fag, bliver tilovers for de fortællende Fag, desto vigtigere er det, at denne Tid bliver anvendt saa godt som muligt.